

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. V. Quam pœnam & culpam incurant indebitè extrahentes delinquentes
àloco sacro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](#)

re, torquere, aliudve in illum judiciale quidquam facere; quia hæc omnia prius jurisdictionem in reum exigunt, quam sacrilegâ, & injustâ capturâ non acquisivit. Suarez lib. 3. cap. 13. num. 1. 5. Farinacius cap. 20. num. 221. Lezana num. 18: Pellizz. num. 39. Bonacini. §. 5. num. 2. Palaus punct. 11. num. 14. § Quid vero teneatur judex reo restituere omnia damna ex tali violentia extractione sequuta, qui-dam etiam affirmant, eo quod reus jus habeat ne in loco sacro capiatur, & sic peccat contra justitiam commutativam, illum extrahens. Suarez, Lezana, Palaus, Bonacina, locis citatis. Sed immerito: quia hoc privilegium non est reo concessum, sed loco sacro: estque locale, non personale. Unde reus nullum jus haberet, ne in loco sacro lœdatur: & sic judex solum peccat peccato sacrilegij contra reverentiam debitam loco sacro, non peccato injustitiae contra ius rei: quod expresse docuit D. Thomas 2. 2. quist. 99. art. 2. ad 3. Ubi ut probet posse dari sacrilegium, quod non sit simul iniquitatis, aut habeat aliam speciem peccati annexam, ponit exemplum in judice extrahente reum ab Ecclesia, his verbis: *Ad terrium dicendum, quod sacrilegium interdum inventur separatum ab aliis peccatis, eo, quod actus non habet aliam deformitatem, nisi quia res sacra violatur: puta si quis judex capiat aliquem de loco sacro, quem in alijs locis licite capere posset.*

Non debet reus ab Ecclesia ar-

quia vim vi repellere licet. Sed hæc misresistentia à personis Ecclesiasticis fendi, fieri non debeat per arma, aut bellum; sed cetera non est defendenda Ecclesia suris more castrotum, scilicet armis materialibus, quæ Ecclesiasticis sumere non licet, cum inde forsitan majora scandala, & mala oportura sint; sed armis spiritualibus; videlicet, excommunicatione, & alijs censuris, si ibi adsit, qui eas in sacerulares fulminate valeat; & claudendo ostia, abscondendo reum, eumque de manibus ministrorum tollendo, illisque intimando pœnas, & censuras contra violatores Ecclesiae in jure sanctitas, & quælibet alia media apponendo ad tollendam vim absque bello activo. Fagundez 2. præcept. Ecclesia lib. 4. cap. 4. num. 59. Pellizzar. numero 38. Bonacini. §. 5. in principio. Lezana numero 22. Si vero armis Ecclesiastici resistenter, & inde mors, aut mortaliter sequeretur, irregularitatem proculdubio incurret.

§. V.

*Quam pœnam & culpam incurvant, in-
abitie extrahentes delinquentes
à loco sacro.*

114. **G**ravissimam culpam mor- Pœna
talem sacrilegij committere mortis,
violatorem immunitatis Ecclesiae, & alijs,
nali dubium est: quia divinam of- violans
fendit majestatem, qui ejus domum Eccle-
violat, & profanat: & sic reputatur siam est
hoc crimen lætæ majestatis Divinae: plecten-
ob idque ex jure civili, pœna capita- dus.

Nnn 3 li,

li, & ultimo supplicio punitur, ex l. presenti, C. de his, qui ad Ecclesiam confugiunt. ibi: Capitali, & ultimi supplicij animadversione plectendus. Verum haec pena non videatur usu recepta, ut tradunt Suarez lib. 3. cap. 13. num. 6. Lezana tom. 2. verb. immunitas. num. 21. Bonac. disput. 3. quest. 7. §. 6. num. 5. § Per jus autem Canonicum iudicio Episcopi violatores immunitatis Ecclesiastice penitentia publica puniri possunt, nec non pecuniariā pœnā, in cultum Ecclesiae violatæ applicandā, aliquando tridigita librarum argenti examinati, aliquando non genitorum solidorum, quamvis in hoc possit Episcopus justum sequi arbitrium proprium: pensata delicti qualitate, & conditione delinquens, cap. Si quis contumax 17. quest. 4. virf. cum ponas, quæ pena antiquata non est, ut aliqui putant, sed in suo robore manet quia per Concilium Tridentin. sess. 25. cap. 20. & per Bullam Gregor. XIV. omnes pœnæ antiquis canonibus latæ adversus immunitatis violatores renovantur. Tuschus verb. Ecclesia. conclus. 8. num. 11. Farinacius in append. de immun. cap. 20. num. 319. Lezana n. 21. Bonac. n. 5.

Excom-
muica-
tionem
ipso fa-
cto in-
currunt
violato-
res Ec-
clesia-
rum.

115. Præter hanc pecuniariam pœnam, publicamque pœnitentiam imponendam sententia excommunicationis violatores Ecclesiastice immunitatis feriuntur, cap. Sicut antiquitus, cap. frater, cap. definiuit 17. quest. 4. Sed per hos textus non imponitur excommunicatione, latæ, sed ferendæ sententiæ: & sic ex vi illorum non sunt ipso facto excommunicati, sed excommunicandi illius criminis rei:

Cæterum in bulla Gregorij, ipso facto talis excommunicatione assignatur, ibi: declaramus ipso facto easdem censuras, & pœnas incurrire. Et ita declaratum fuisse à Clement. VIII. & Paulo V. & Sacra Congreg. testantur Thesaurus in Summ. verb. immunitas, cap. 1. Bordon. tom. 2. refol. 1. nu. 15. Palaus tom. 2. tract. 11. disput. unic. punct. 12. num. 3. Bonac. §. 6. num. 5. Pellizz. tract. 8. cap. 5. sect. 1. num. 48. Quas pœnas primo judex mandans delinquentem extrahi, aut extractum non restituens, incurrit. Deinde omnes ministri ad hoc concurrentes: & denique quælibet alia persona, etiam particularis, quæ quomodolibet ad talem extractionem adjuverit. Et non solum has pœnas incurrit, qui defacto extrahit; sed qui extrahere tentavit, si talis attentatio ad actum proximum extractionis redacta fuerit, ut si judex mandatum dedit, & mandatarius acceptavit, si Ecclesiam clausam tentavit aperire, vel delinquentem inde extrahere, et si non potuerit: quia vel illum non invenit, vel repulsus fuit; tunc ob talem conatum dictas pœnas incurrit: quia jam contra tenorem Constitutionis Gregorij extraheret tentavit, & in hac non solum effectus, sed etiam conatus punitur. Menochius de arbitr. casu 350 num. 68. Farinacius cap. 20. num. 321. Pellizzar. num. 55. Lezana num. 21. Palaus num. 5. Bordon. num. 14.

116. Sed quis possit absolvere Non ab hac excommunicatione, est inter Doctores non levis controversia, batur ne pro aliquibus illam esse Apokolice Sedi prædicta, etiam qd.

communicatio-
nem esse
reserva-
tam.
reservatam non sine magno funda-
mento afferentibus: quia Paulus II. in
*extravaganti, de paenitentiis, & remis-
sionibus, cap. 3. inter communes, inter ca-
sus Sedi Apostolicæ reservatos ponit*
offensam ecclesiasticæ libertati fa-
ctam. Sed hoc nihil probat: quia
aliud est violatio libertatis ecclesiasti-
cæ, aliud violatio immunitatis. Liber-
tas enim referitur ad personas, immu-
nitas ad loca, & ideo censuræ latæ
contra violatores libertatis ecclesiasti-
cæ, non comprehendunt violato-
res immunitatis, ut docent Covarr.
2. variar. cap. 20. num. 1. Marius Ital. de
immunit. Eccles. lib. 1. cap. 6. §. 2. Farina-
cius in append. de immun. cap. 1. num. 4.
licet cap. 20. num. 315. esse hanc ex-
communicationem reservatam acti-
ter defendat: quia in Bulla Gregoria-
na violantes immunitatem incurunt
censuræ latæ, aduersus libertatis ec-
clesiasticæ violatores; sed in Bulla
Cœnæ est lata censura excommuni-
cationis reservata, aduersus violato-
res libertatis: ergo etiam est pro im-
munitatis violatoribus. Sed neque
hoc probat intentum: quia in Bulla
Greg. solum renovantur, aut expri-
muntur censuræ aduersus violatores
libertatis Ecclesiasticæ, non vero ea-
rum reservatio: & cum reservatio
non censeatur adjecta nisi expresse
inveniatur extensa, ex cap. nuper, de
sent. excomm. per hoc quod violato-
res immunitatis feriantur censuris la-
tis contra violatores libertatis, non
sequitur, quod si haec reservata sunt,
etiam illæ reservatae.

117. Quare in hac parte, ut cer-
tum judicamus Regulares Confessa-
rios non posse vi suorum privilegio-
rum ab hac censura absolvere sacru-
lares, nisi ad hoc ab Ordinario par-
ticularem habeant facultatem: quia
eis sublata est quoad hoc omnis fa-
cultas à Clemente VIII. in decreto
edito super casum reservatione, ubi
prohibetur omnibus confessariis, ne
virtute privilegiorum absolvant à
violatione immuniatis Ecclesiasticæ,
in terminis Constitutionis Gregorij
XIV. Cum alias, & tenent infra citandi. Et dixi *sacrales*, quia si forte Reli-
giosi eam incurrent, possunt à suis
ordinariis confessoribus absolvi, ut
testatur, & probat Bordon. tom. 2. re-
solut. 1. num. 16. Cæterum neque in di-
cto decreto Clementis VIII. nec in
aliis iuribus tollitur Ordinariis facul-
tas absolvendi ab ista censura, vel ad
id alium deputandi. Non in aliquibus
juribus, quæ nulla dantur. Neque in
dicto Clementis VIII. decreto, quia
hoc non est contra Ordinarium sed
contra simplices confessarios; neque
in eo intendit Pontifex minuere Epis-
coporum facultater, sed potius au-
gere, ut ex Decreti constat tenore.
Quare ab hac excommunicatione
posse Episcopum absolvere, vel alium
de ejus licentia, tenent Pellizzar. tract.
8. cap. 5. sect. 1. num. 55. Bordon. sup.
Diana parte 1. tractat. 1. resolut. 41.
Palaus supr. num. 7. Covarruv. 2. ve-
riar. cap. 6. numero 1. Bonacina disp. 3.
quæstione 7. §. 6. nu. 3. Naldus in summ.
verb. casus reservatio n. 1. Megala parte
3. lib. 4. de censur. capite 2. nu. 34. Bo-
laus sect. 1. de jubileo casu 2. n. 11. & alij.

118. Sed

Non
violent
immuni-
tatem
Regula-
res, qui
ex justa
causa à
suo mo-
nasterio
reos ex-
pellunt.

118. Sed si rogas an Regulares violent immunitatem, & subdantur praefatae excommunicationi, alijsque poenis, si reos ad eorum monasteria, aut Ecclesias confugientes expellantur. § Responderetur affirmativè. Tum: quia sic habetur, cap. miror. 17. quæst. 4. & in Bulla Gregorij, in qua omnes, & quocumque contra illius tenorem ope rantes praefatis poenis addicuntur. Verum si à sua Ecclesia vel monasterio facinorosum expellantur, non eo fine ut perdat hoc privilegium, & sic facilius incidat in manus justitiae; sed ex eo præcise, quod est homo inquietus, injarius, & iædiosus Religiosis, vel quia immodestè se gerit quietem Religiosorum perturbando, damnumve illis inferendo, vel quia Religiosi ipsi legem aut Constitutionem habent, ut nisi per tot dies possint ad se confugientes retinere, ut nobis per nostras præcipitur 1. part. cap. 11. num. 3. ibi: delinquentibus tamen qui ad nos confugerint, ultra tres dies in domib[us] nostris non liceat permanere, ne videlicet quies, & religiosa observantia ob talium consortium perturbetur; Tunc (id est in prædictis, & similibus casibus) nec Religiosi immunitatem violent, nec poenas dictas incurront. Tum: quia cum ius servandi propriam habitationem sine perturbatione sit naturale, præferri debet juri Ecclesiastico, quod habet reus confugiens ad Ecclesiam; ne alias quod Religiosi conceditur in favorem, retorqueatur in dispensandum. Tum etiam: quia poenæ impununtur presumentibus, quales sunt illi, qui temerè, & dolosè reos expellunt,

uti pluribus citatis docet Sanchez lib. 9. de matrim. disput. 32. num. 38. ubi docet verbum presumere importare temeritatem, malitiam, & dolum: sed Religiosi in prædictis casibus neque dolose, neque temerariè expellunt: ergo. Non dolose: quia ille dicitur dolo agere, qui malo at:imo operatur, leg. dolo ff de dolo. Nec dolosus dicitur utens jure suo. Sanchez lib. 5. disp. 5. num. 33. Neque etiam temerariè: quia ex rationabili causa monventur, & agere temerariè est agere sine rationabili causa, l. eum, qui temerè ff de judic. & Gloss. versus Porro in fin. Clementin. 1. de sum. Trinit. Igitur cum dicti Religiosi non ejiciant malo animo, sed jure suo utantur expellendo, & fugiendo consortium malorum hominum infestorum, quos homines boni solent fugere; non agunt contra Gregorianam, nec immunitatem violant, nec poenas illius incurront. Sic Pellizzar. num. 51. quis citat Pasqualig. Bordon. num. 22. & 23.

§. VI.

Quomodo confugientes ad Ecclesiam tradi possint vel non judici seculari, ab ipsis puniendi.

119. C ertum est in casibus exceptis, de quibus loquuti sumus §. 3. tradendos esse judici seculari delinquentes confugientes ad Ecclesiam, si ab eo requisiti fuerint Clerici, aut Religiosi; quia cum illis immunitas non proficit, nulla est causa quare retineri debeant. In casibus autem